

der tænker paa andet end at udføre de givne Militærlove loyalt og at erstatte det, der gaar bort som Følge af Slid og Ælde, med nye Ting — det ligger i Sagens Natur —, altsaa føre det hele normalt videre paa det givne Grundlag. Nye Fremstød i militær Retning er der saa vist ingen, der tænker paa. Hvad der derimod tænkes paa, er nye Fremstød paa Kommunikationsvæsenets Omraade, paa den sociale Lovgivnings Omraade, paa Sundhedsplejens Omraade og indenfor de forskellige Statsvirksomheder, som have til Formaal at fremme Landets Erhvervsliv. Det er her, at det for enhver Regering, der kender sin Tid, og som kender sin egen politiske Interesse, vil være af største Vigtighed at kunne komme fremad, at kunne gennemføre rimelige Fremskridt fra det ene Aar til det andet. Men Forholdene ligge i Virkeligheden saaledes, at saadanne Fremskridt ikke kunne gennemføres uden nye Skattebyrder eller en gennemført Sparsommelighed i hele Administrationen og i hele Statshusholdningen. Og nye Skatter ud over de nu foreslaaede — ja, det mistænker dog ikke en Gang det ærede Medlem mig for at ville ønske at fremsætte Forslag om.

Det ærede Medlem mente, at den Tankegang, jeg gik ud fra, var denne: For Øjeblikket kan du faa en Slump nye Skatter, men kommer du igen, faar du ingen. Ja, det ærede Medlem kan være overbevist om, at er der noget, jeg ikke tænker paa, er det at komme igen, er der noget, jeg ikke ønsker, er det at komme med store nye Skatteforslag. Derfor forelægger jeg dem, jeg nu har forelagt, saaledes, at de ere forstandigt og rimeligt beregnede, saaledes, at de skulle kunne holde, og at det i de Aar, vi kunne overskue, ikke skal være nødvendigt mere at appellere til Lovgivningsmagten for nye Skattepaalægs Skyld.

Men, som sagt, for at holde Statsmaskineriet solidt gaaende og for at kunne være med, omend i beskedent Omfang, i den Fremskridtsudvikling, som vi alle haabe, at vort Land maa faa sin Del af i de kommende Aar, er det nødvendigt at gennemføre en saa sparsommelig Statshusholdning, som vi paa nogen Maade kunne. Et Arbejde i den Retning er i Gang. Der er allerede nedsat en Kommission til at overveje Besparelser ved Statsbanerne. Der vil af mig blive nedsat en Kommission til Overvejelse af en Revision af vor Toldforfatning, herunder ogsaa mulige Besparelser i Toldadministrationen, og der

er Overvejelser i Gang om direkte og indirekte Besparelser med Hensyn til Statens Kasse-, Regnskabs- og Revisionsvæsen. En Række Spørgsmaal er under Overvejelse mellem Ministerierne indbyrdes, der paa forskellige Omraader kunne føre til yderligere Besparelser. Det ærede Medlem kan være ganske overbevist om — selv om han ikke tror, at vi af Samfundsinteresse lægge os det saa overmaade meget paa Sinde —, at vi alene for vor politiske Selvtinteressens Skyld ere nødte til at anspænde hver en Nerve for at naa til saa betydelige yderligere Besparelser, som det er muligt, thi ellers kunne vi ikke følge med i den Udvikling, som vi maa og skulle følge med i, uden at paalægge store nye Byrder, hvilket vi ikke ville.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger med Hensyn til Alkoholbeskatningen i Almindelighed. Der har fundet en Sammenblanding af Forbrugsskatter og Skatter paa Livsfornødenheder Sted i forskellige ærede Medlemmers Omtale af disse Ting. De Ord af mig, som det ærede Medlem fra Kalundborg citerede om de mange Munde o. s. v., staar jeg fuldkommen ved, men jeg mener, at de Skattelove, jeg forelagde i Fjor, og de, jeg har forelagt i Aar, ikke i mindste Maade stride mod Tankegangen i disse Udtalelser. Der, hvor „den forborgne Velstand“ bestaar i de mange Munde, som ere at mætte, bør man ikke lægge forøgede Byrder, naar det drejer sig om Livsfornødenheder. Men jeg spørger det ærede Medlem, om de mange Munde skulle mættes med Øl, om de skulle mættes med Brændevin, om de skulle mættes med Cigaretter. Det skulle de visselig ikke. Der er her ikke Tale om Livsfornødenheder, der er her ikke Tale om Familieforbrug, nej, der er Tale om et udpræget Luksusforbrug, som kan undværes, og som i saadanne Smaakaarsfamilier, hvor man fører en fornuftig Økonomi, mere og mere bliver undgaet.

Nej, det ærede Medlem behøver ikke at foretage Opdagelsesrejser efter Venstres gamle Boplads og spejde efter Resterne af forladte Beboelser der. Venstre bor endnu paa de gamle Plads, og Venstre dyrker endnu de gamle Husguder. Venstre har, saaledes som det ogsaa er blevet klart fremhævet af forskellige Talere, bl. a. af det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), aldrig modsat sig Beskatning af Luksusartikler. Venstre har heller ikke nogen Sinde principielt modsat sig Alkoholbeskatning, hvad det ærede Medlem fra Esbjerg paaviste i det enkelte,